

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010297
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5319010297.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 13. septembra 2022 prejednal odvolania podané obžalovaným M. Z., nar. XX.X.XXXX a obžalovaným V. C., nar. X.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/85/2019 z 10.9.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných M. Z. a V. C. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/85/2019 z 10.9.2021 boli obžalovaní M. Z. a V. C. uznaní za vinných z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

dňa 16.9.2018 okolo 16.45 h na futbalovom ihrisku v meste Čadca, časť Horelica, okr. Čadca, ako hráči za futbalový klub FK Čadca B, počas futbalového zápasu medzi mužstvami VI. futbalovej ligy, a to FK Lodno - FK Čadca B, v 90. minúte zápasu, mimo súboja o hraciu loptu, fyzicky napadli hráča FK Lodno E. Z. tak, že po slovnej nezhode M. Z. pristúpil spredu k E. Z., ktorého jedenkrát udrel silnou intenzitou laktom ruky do hlavy, a to do oblasti čela vpravo, následkom tohto úderu E. Z. spadol na zem, kde ho M. Z. prikľakol a držal ho na zemi tak, že ho škrtil laktom v oblasti jeho krku cca 15 sekúnd, pričom bol od E. Z. odtiahnutý ďalšou tam prítomnou osobou, následne k E. Z. pribehol V. C. a E. Z. ležiaceho na zemi kopol nohou do tela, do oblasti brucha, čím fyzickým útokom M. Z. utrpel E. Z. zranenia: otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie čelovej oblasti vpravo, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, pričom porucha zdravia a PN u E. Z. trvala do 7 dní a fyzickým útokom V. C. neutrpel E. Z. zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie.

Za to bol obžalovaným podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 200,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovaným ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 dní.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodenému E. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX, okres C. G. M., v sume 572,40 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami obžalovaných M. Z. a V. C..

Obžalovaný M. Z. odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ľubomíra Cisaríka (č.l. 260-261 spisu). Uviedol, že skutok tak, ako je opísaný v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa,

nepáchal. V priebehu trestného konania viackrát poukazoval na to, že bol za stíhaný skutok postihnutý príslušným disciplinárnym orgánom a bol mu uložený trest, ktorý aj vykonal. Z tohto dôvodu mala byť v trestnom konaní zohľadnená zásada „ne bis in idem“, v zmysle ktorej je zakázané, aby bol obžalovaný opakovane potrestaný za to isté. V ďalšej časti v tejto súvislosti zvýraznil znenie čl. 153 a 154 Ústavy SR a čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd. Obžalovaný vyslovil názor, podľa ktorého sú v danej veci splnené tzv. Engelovské kritériá, ktoré formuloval ESLP vo veci Engel a ďalší proti Holandsku (č. 5100/71 z 8.6.1976) a ktorých splnenie podmieňuje aplikáciu označeného čl. 4 Dohovoru. Ďalej uviedol, že vzhľadom na všetky rozhodné skutočnosti považuje za legitímny a dôvodný postup podľa

§ 281 ods. 1 Tr. por., s použitím § 215 ods. 2 písm. b) Tr. por. Uvedené ustanovenie Trestného poriadku dáva možnosť súdu zastaviť trestné stíhanie v prípade, ak bolo vydané rozhodnutie o skutku niektorým z orgánov uvedených v citovanom zákonom ustanovení s tým, že toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce. Pri aplikácii uvedeného ustanovenia sa prihliada najmä na závažnosť činu, pomery obvineného, možnosť jeho nápravy a ochranu spoločnosti a podobne. V ďalšej časti obžalovaný poukázal na znenie

ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. Taktiež popísal skutkové okolnosti stíhaného trestného činu so záverom, že pri danom športe dochádza k množstvu konfliktných situácií.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil ako nezákonný a vec mu vrátil s právnym názorom na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podané odvolanie obsahovalo aj doručenú prílohu zažurnalizovanú na č.l. 262-264 spisu.

Obžalovaný V. C. odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Strapáča (č.l. 256-258 spisu). Úvodom podaného odvolania opísal výrokové časti napadnutého rozsudku okresného súdu. V ďalšej časti uviedol, že skutková veta napadnutého rozsudku nezodpovedá skutočnosti. V tejto súvislosti podrobne poukázal

na podstatné okolnosti stíhaného trestného činu. Zvýraznil tie časti svedeckých výpovedí, ktoré podľa jeho názoru svedčili v jeho prospech. Zaoberal sa teóriou zodpovednosti športovca za úraz spôsobený pri výkone športovej činnosti. Poukázal na podstatné časti výpovedí zainteresovaných svedkov. Obžalovaný spochybnil závery o jeho trestnej zodpovednosti a spáchanie trestného činu poprel. Vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že trestného činu sa dopustil tak, ako to bolo uvedené v napadnutom rozsudku okresného súdu. Ďalej spochybnil zdravotné ťažkosti poškodeného, a to aj ohľadne dĺžky jeho práceneschopnosti. Záverom poukázal na znenie ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný uviedol, že poškodeného len športovo kopol do kopačky s výzvou, aby nesimuloval a pokračoval v hre. Opakovane poprel spáchanie žalovaného trestného činu.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby, alternatívne aby mu vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí na krajskom súde, ktoré sa po splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti obžalovaných, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že krajský súd v predmetnej veci už rozhodol predchádzajúcim uznesením a v zmysle vysloveného právneho názoru dospel k záveru, že trestnoprávny postih obžalovaných je možný. Napadnutý rozsudok označila za zákonný a dôvodný, a preto navrhla odvolania obžalovaných zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por.

Splnomocnenec poškodeného uviedol, že sa stotožňuje s konečným návrhom predneseným prokurátorkou. Napadnutý rozsudok označil za zákonný a z tohto dôvodu navrhol odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného Z. navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť v zmysle písomných dôvodov podaného odvolania. V rámci konečného návrhu poukázala na písomné dôvody podaného odvolania, ako aj v ňom uvedený návrh.

Obhajca obžalovaného C. navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť s tým, že sa v celom rozsahu pridriava písomných dôvodov podaného odvolania. V zmysle týchto dôvodov navrhol obžalovaného oslobodiť spod podanej obžaloby, resp. trestnú vec po zrušení vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaných boli podané oprávnenými osobami a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd

odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uznanej vine, uložených trestoch, ako aj výroku o náhrade spôsobenej škody.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaných nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaní boli zo spáchania trestnej činnosti usvedčení procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov, poškodeného, listiny dôležité pre trestné konanie, fotodokumentácia, ako aj odborné vyjadrenie z oblasti medicíny. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania, uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

V súvislosti s podanými odvolaniami obžalovaných krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že v predmetnej trestnej veci v minulosti už rozhodoval, a to uznesením, sp.zn. 1To/19/2021 z 12. mája 2021. Citovaným uznesením krajský súd rozhodol o sťažnosti prokurátora, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/85/2019 z 8.10.2020 o zastavení trestného stíhania obžalovaných podľa § 281 ods. 1 Tr. por., s použitím § 215 ods. 2 písm. b) Tr. por. Krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V predmetnom rozhodnutí sa odvolací súd jasným a zrozumiteľným spôsobom zaoberal podstatou vedeného trestného stíhania voči osobám obžalovaných. Aj v konaní o odvolaniach obžalovaných krajský súd zastáva totožný názor, v zmysle ktorého bolo stíhanie obžalovaných pre žalovaný trestný čin v celom rozsahu zákonné a dôvodné. Krajský súd opakovane uvádza, že obžalovaní svojím konaním v celom rozsahu naplnili všetky zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák., ktorý spáchali v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Materiálny korektív je špecifikom trestného práva, ktoré má zabezpečiť dodržiavanie zásady „ultima ratio“ - trestné právo a jeho sankcie majú byť až posledným spôsobom šetrenia a trestania, ak vzhľadom na okolnosti iné mechanizmy nemôžu byť použité. Jeho zákonným vyjadrením je ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. a v ňom zakotvená výnimka z formálneho chápania prečinu je dolnou hranicou platnou pre prečiny. Závažnosť prečinu je určená spôsobom vykonania činu a jeho následkom, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (vyjadrenými najmä poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami do istej miery zohľadňujúcimi aj okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného), mierou zavinenia a pohnútkou páchatela, zjednodušene povedané, kritérií týkajúcich sa objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu, ktoré sú v konkrétnom prípade dostatočné rozlíšiť stupeň závažnosti prečinu.

Vykonaným dokazovaním vo vedenom trestnom stíhaní bolo jednoznačne preukázané, a to tak, ako to v odôvodnení napadnutého rozsudku opísal okresný súd, že konaním obžalovaných M. Z. a V. C. nedošlo k bežnému prekročeniu pravidiel slušného športového správania. Samotný skutok je definovaný úmyselným konaním obžalovaných, ktorí mali napadnúť poškodeného zvlášť neférovým, agresívnym a nešportovým správaním. Konanie obžalovaných bolo podľa zistenia krajského súdu takej intenzity, že poškodený mal utpieť zranenia vo forme otrasu mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenia čelovej oblasti tváre. Takéto zranenia si vyžiadali jeho lekárske ošetrenie, ako aj v trestnom stíhaní ustálenú dobu práceneschopnosti v trvaní do siedmich dní.

Obžalovaný M. Z. v odôvodnení podaného odvolania sám uviedol, že zastavenie trestného stíhania podľa označených ustanovení Trestného poriadku je možné realizovať len s prihliadnutím na závažnosť činu, pomery obvineného, možnosť jeho nápravy a ochranu spoločnosti a takéto rozhodnutie orgánov možno považovať za dostačujúce. Odvolací súd v konkrétnom prípade trestného stíhania, vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu, ako aj jeho následky, nepovažoval disciplinárne postihnutie obžalovaného

za dostačujúce a dospel k záveru, že protiprávne konanie M. Z. a V. C. je nutné sankcionovať v rámci ich trestného stíhania. Disciplinárne postihnutie obžalovaných futbalovým zväzom nebráni

ich trestnoprávnemu postihu a tento nie je ani v rozpore so zásadou „ne bis in idem“ a tzv. Engelovských kritérií. Agresivita obžalovaných, spočívajúca v napadnutí poškodeného, bola takej intenzity a charakteru, že stíhané konanie uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu napíňa aj materiálny korektív prečinu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. Pokiaľ sa týka uznanej viny, preto krajský súd v celom rozsahu odkazuje na závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožnil a tieto si aj osvojil.

Trest uložený obžalovaným možno označiť za spravodlivý, zákonný a zodpovedajúci všeobecne platným zásadám pre ukladanie trestov v zmysle ust. § 34 Tr. zák. Uložený peňažný trest reflektoval najmä na vyhodnotenie osôb obžalovaných, ako aj tú skutočnosť, že skutok bol spáchaný v roku 2018. Za takejto situácie aj krajský súd peňažný trest považoval za dostatočný a spĺňajúci požiadavky individuálnej a generálnej prevencie trestu. Náhradný trest odňatia slobody krajský súd taktiež vyhodnotil ako primeraný a zodpovedajúci zneniu ust. § 57 ods. 3 Tr. zák.

Výrok napadnutého rozsudku o náhrade spôsobenej škody zodpovedá zneniu ust. § 287 ods. 1 Tr. por., ako aj samotným výsledkom vykonaného dokazovania.

Na základe týchto dôvodov preto krajský súd odvolania obžalovaných zamietol ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.